

DISSABTE VINENT, 2 DE FEBRER: FESTA DE LA CANDELERA

Totes les misses del 2 de febrer s'iniciaran amb la benedicció de les candeles i amb l'entrada processional. La benedicció es realitzarà a la Capella del Santíssim. Maria i Josep porten Jesús a Jerusalem per oferir-lo al Senyor. Demanem que les nostres famílies ajudin i sostinguin en la fe els seus fills, els envoltin de tendresa quan són fràgils, els eduquin en l'amor a Déu. Els ancians Simeó i Anna veuen el que els altres no veuen: la salvació és una persona, Jesús, llum encarnada de Déu.

Com Simeó tots nosaltres som convidats a prendre Jesús en braços. Aquest dia celebrem també la Jornada de la Vida Consagrada: Els consagrats i consagrades porten l'Evangeli en el cor!

EL MÀRTIR VICENÇ, VÍCTIMA DE LA INTOLERÀNCIA

HOMILIA DEL 22 DE GENER EN LA SOLEMNITAT SANT VICENÇ, DIACA I MÀRTIR

Els màrtirs, deixebles de l'Anyell

El diaca ens acaba de proclamar l'Evangeli. Es tracta d'un fragment de l'anomenat "Sermó de la Missió", en el qual Jesús adverteix als deixebles que la fidelitat a l'Evangeli comporta dificultats i persecucions: *"Per causa de mi, us portaran als sanedrins, us assotaran en les seves sinagogues, i us presentaran als tribunals dels governants i dels reis"*. Les paraules de Jesús es compliran ben aviat, en primer lloc, en la seva mateixa persona: Ell és l'Anyell immolat, que serà condemnat, flagelat i crucificat. Però aquesta dolorosa experiència la sofriran també les comunitats cristianes dels primers decennis: perseguides, aïllades, humiliades. I encara avui, per molts cristians, la situació que ens descriu l'Evangeli esdevé una trista realitat en diverses parts del món.

Tot deixeble de l'Evangeli és associat al destí de l'Anyell, el qual esdevé objecte de la ferocitat del llop. Però és precisament l'Anyell qui ens descorre el vel del drama de la història: el bé, és perdent que venç el mal, i el mal és el qui és realment el perdedor quan tot sembla que té les de guanyar. En aquest sentit, la Creu és la paraula més plena de saviesa que pugui existir perquè sap que el mal només s'atura quan un que el rep no el torna. És com dir-nos que el mal no està tant en el sofrir i en el morir, sinó en el fer sofrir i en el fer morir. Els anyells, les ovelles –tantes vegades anomenats i posats com a exemple per Jesús en les seves paràboles– són uns animals a la vegada útils i pacífics, mansos: tant en vida com en mort, ens alimenten i vesteixen. Són el símbol de Déu mateix, l'Anyell immolat que lleva el pecat –el mal!– del món.

La personalitat del diaca Vicenç

Fa més de 1700 anys, que Vicenç, diaca del bisbe de Saragossa Valeri, fou martiritzat a València. Us en subratllo a continuació alguns del trets especialment rellevants. En primer lloc es tracta d'un diaca. Durant els primers segles els diaques ocupen importants responsabilitats, com a col·laboradors del bisbe, en les diverses esglésies. Ahir calebràvem el martiri dels diaques Auguri i d'Eulogi, martiritzats amb el seu bisbe Frutuós a Tarragona el 21 de gener de l'any 259. Del seu martiri n'estem ben informats per les Actes autèntiques. El diaca Llorenç, de l'Església romana, és també una figura prou coneguda. Doncs bé, el diaca Vicenç, és el primer i més estimat col·laborador del seu bisbe, l'ancià Valeri, el qual en no despuntar per la seva capacitat comunicativa, es recolza en Vicenç, un jove –diríem avui– ben equipat culturalment, dotat en la paraula, generós i coratjós. Quan es produeix la persecució de Diocleciana, s'instaura un clima de terror entre les comunitats cristianes. Es destrueixen edificis i objectes sagrats, els cristians que ocupen càrrecs públics són destituïts, s'obliga als creients a fer sacrificis a les divinitats paganes de l'Imperi.

(Continua al revers)

I què és el que succeeix? Que el bisbe Valeri i el seu diaca Vicenç continuen impertèrrits la tasca pastoral, en un gest de clara desobediència civil, diríem avui. Formen un equip magnífic: Valeri, ja ancià, amb la seva presència i amb l'autoritat que li dóna el seu ministeri episcopal; Vicenç, amb la seva predicació, clara, forta i convincent. Aleshores el governador de València, Dacià, els fa arrestar, però quan els té al seu davant comprèn de seguida que el veritable enemic que cal abatre és el diaca Vicenç. A l'ancià bisbe Valeri, l'envia a l'exili, i concentra tota la seva art persecutòria en Vicenç, que a més de ser un bon orador, és també un home que no es plega fàcilment. Amb molta serenitat li diu a Dacià: "Abans sereu vosaltres els qui us cansareu de torturar-me, que no nosaltres de sofrir". Ferit en el seu orgull, la crueltat de Dacià és màxima. I Vicenç mor el 22 de gener de l'any 304. La seva fama s'estén arreu ràpidament.

"L'emperador" és avui l'ideologia dominant

La festa del màrtir Sant Vicenç no ens pot fer oblidar que avui també el martiri és infligit a no pas pocs deixebles de Crist. L'any 2007 han trobat la mort, martiritzats, 21 missioners. Andrea Riccardi ha demostrat que el segle XX ha estat el que més màrtirs ha donat. Però, sense arribar al vessament de sang, cal recordar que en molts llocs els cristians són sovint víctimes de prejudicis, de estereotips, d'intolerància de caràcter cultural o, més aviat, ideològic i, encara pitjor, de sectarisme.

L' "emperador" podria ser representat avui per una cultura dominant que evita, amb totes les armes de què disposa, tan potents, el problema i la presència de Déu, una cultura sense arrels que cerca "autoconstruir-se en base a les seves propies argumentacions" (Benet XVI). Una cultura que, sorda a la saviesa que li ve de la fe, el que fa és assecar-se "com un arbre a les arrels del qual no li arriben ja les aigües que li donen vida" (Benet XVI, al·locució a la Universitat de La Sapientia: El text íntegre es troba a la web: www.parroquiasarria.net). D'aquesta intolerància n'ha estat objecte el mateix Sant Pare, en haver hagut de renunciar a la seva al·locució a la Universitat La Sapienza de Roma. Un gest el seu amb el qual ha volgut expressar la seva inequívoca voluntat de no confondre la seva veu de Papa, de mestre de la fe cristiana, d'antic professor universitari, de pensador i eminent i reconegut intel·lectual, amb la veu de la intolerància i del sectarisme.

Síntomes preocupants a casa nostra

Al nostre país constatem símptomes preocupants. Un exemple n'és l'afirmació carregada de menyspreu que ahir feia "El País" en la seva editorial: "El projecte de Ratzinger és una agressiva reformulació de l'integrisme, una aposta anacrònica i gratuïta de l'Església". Aquí no hi ha diàleg, ni argumentació, ni debat, ni recerca de la veritat. Simplement la desqualificació, titllant d' "integrisme" tot allò que no coincideix amb els seus posicionaments ideològics. Us dic ben sincerament que sostreure les noves generacions al patrimoni religiós, ètic i cultural, que li ofereix el cristianisme, no significa fer-los més lliures. Significa precisament fer-los més manipulables, menys capaços de pensar, desarmats davant les pretensions de "l'emperador" ideològic de torn. Significa també que el desconcert educatiu s'agreuja, separat de les seves arrels més fonament humanitzadores.

Aquesta nit llegia Heidegger, potser el més gran pensador del segle XX. La filosofia sempre m'ha apassionat. M'he aturat en aquests pensaments del gran filòsof alemany: *"Aquesta època de la nit del món és el temps de la penúria, perquè, efectivament, és una època que es torna més indigent. De fet és tan pobre que ja no és capaç de sentir la manca de Déu com una manca"*.

Mn. Manel Valls

EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT. Avui a les 19:15, a la Capella de la Puríssima, i cada diumenge, mitja hora de pregària i adoració davant Crist-Eucaristia. Pregària per les vocacions. **REUNIÓ D'ACCIÓ CATÒLICA.** El proper **dimarts 29 de gener a les 18.00**, a la rectoria. **ESCOLA DE PREGÀRIA BEAT PERE TARRÉS.** Dimecres, de les 10:30 a les 11:00, a la Capella del Santíssim.

AGENDA CPS-ORFEÓ SARRIANENC: Dissabte 2 de febrer, a les 22.00 h. i diumenge 3 de febrer, a les 18.00 h. **Teatre: "La Mamma" d'André Rousin, a càrrec del Grup de Teatre de les Corts. L'Orfeó sarrianenc** reprèn la seva activitat. Els assaigs seran els dijous de 20 a 22 h. al Centre Parroquial, a partir del 7 de febrer. Els cantaires interessats es poden presentar directament al primer assaig. L'Orfeó necessita urgentment un piano vertical d'assaig. Ens trobareu al 93.203.97.72.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Dissabtes i Vigílies de festa:** 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies eíners de 8:15 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** Dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. **Centre Parroquial** – c/ Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). **Dimecres, de 9:00 a 12:00.** Tel: 93 203 03 39. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net
